

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Ispicani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

În număr costă 5 cențuri v. a. sau 15 bani rom.

Slovacii și Românii.

Răspândiți peste întreaga parte de Nord a Ungariei: pe un sol, unde nu mai cu multă sudoare și sânge îți poți câștiga hrana, de veacuri Slovaci au avut să se lupte cu cele mai mari greutăți pentru a se susține. Nici o greutate, nici o miserie, nici un flagel al naturii nu i-au amărit însă atât de mult ca stăpânirea maghiară.

A apăsă asupra lor cu nesuferită greutate mai ales „era constituțională”. Așa că ce n-au putut face toate îngheturile, toate grindinile și inundațiile ce provocau foametea în vremurile trecute, a făcut în acești din urmă douăzeci și cinci de ani constituția maghiară: i-au făcut pe Slovaci să iee lumea în cap, ear' cei rămași acasă să blasteme regimul cum blastemi pe făcătorii de rele, să vorbească de agenții guvernului cum vorbești de ciomă ori de fiarele sâlbatic.

Cu toate suferințele lor din trecut, când îi tiraniseau „domnii feudali”, cu toate îndurările din prezent, ce le vin din partea „domnului constituțional”, Slovaci nu au desperat însă, nu au desarmat. Ba poate că tocmai suferințele multe i-au întărit, i-au oțelit, încât stau ca o falangă încheată în fața barbariei maghiare, resping cu toată forța loviturile ce se îndreptăză contra lor. Și mai ales nu se lasă a fi ademiniți, nu au — sunt mai norocoși ca noi — nici un „moderat” de calibrul lui Gáll József, nici un trădător ca Moldován Gergely, care girându-se de Slovaci naționaliști, se lovească în poporul ai cărui luptători se pretind.

Au însă ați mai mult ca ori-și când împotriva lor întreaga presă maghiară care nu înțelege a arunca asupra lor cele mai misereabile calumnii, a-i amenința în chipul cel mai păturos.

Eată punctul comun, interesul ce ne leagă pe noi Români din regatul Sfântului Ștefan cu Slovaci de la Nord.

Kisdedőv-urile au fost făcute mai ales pentru noi și pentru ei.

Nouă ni s-au dizolvat societăți de lectură, ni s-au jefuit averi grănițeresci, lor în același timp li s-a dizolvat societatea „Matitza” și li s-a răpit averea mare a acesteia.

În cărțile ungurești eroul lor național Hurban este întocmai așa de calumniat, memoria lui în chip atât

de murdar batjocorită, ca alui Iancu Avram.

Îndată-ce o mișcare națională se naște între dinții, presa maghiară îi caută sorgintea în Rusia, după cum a făcut delegația română la Viena a fost pusă la cale de Muscali.

Lor li se răpesc în chip brutal, în chip strigător la cer copiii, pentru a face dintr'înșii „csikós” pe pusele ungurești, noi suntem împedecați în același chip brutal să ne creștem copiii românești, să facem școale românești de tot felul.

Nouă ni-au batjocorit biserica, lor cimiterul, mormintele sfinte.

Când ne plângem contra nedreptăților, nouă ne strigă să mergem în România dacă nu ne place, ear' lor să meargă în America; cu un cuvânt: să ne părăsim și unii și alții patria!

Pe ei vor să-i slăbească în sentimentele naționale prin reuniunea culturală nordică, pe noi cu ajutorul culturii egylet-ului ardelenesc.

Și pe unii și pe alții îl născă baionetele gendarmilor maghiari.

Pe ei îi opresc să desvlească un monument în amintirea lui Hurban, conducătorul lor dela 1848, pe noi să sârbăm pe 3/15 Maiu.

Și pe unii și pe alții ne numesc „trădători de patrie” pentru că nu voim să ne închinăm idolului ridicat de șovinistii scelerati.

Și câte altele... Am pute să umplem coloane întregi cu asemenea comparațiuni din care reiese luminos cum stăpânirea și societatea maghiară caută ca după același sistem, pentru aceleași maghiare motive, să ne stîrpească și pe noi Români și pe Slovaci.

Ajunge însă și cât am citat.

Ear' cui i-s-ar pără prea academice pildele, cu toate că multe din ele sunt întâmplări recente, îi atragem atențiunea asupra articolelor din „Nemzet” și „Budapesti Hirlap”, cu care ne-am ocupat în numărul nostru de ieri, unde scriindu-se despre suspendarea valorosului luptător V. Lucaci, șovinistii spuneau că trebuie striviți asemenea preoți români și slovaci, căci altfel ei strică și pe ceilalți! Atragem atențiunea cu deosebire asupra articolului din „Magyar Hirlap” dela 17 Septembrie n., care cerea toată forța și severitatea contra diarelor „Národné Noviny” și „Tribuna”, — „organele în care mai ales se cultivă spiritul național al Slovacilor și Valahilor”, — scria șovinista maghiară...

Eată de ce noi primim cu simpatie la lupta națională ce o desfășoară Slovaci din Nordul Ungariei, eată de ce credem că este un punct comun, un punct de atingere, o legătură între Slovaci și Români.

Scriind despre Slovaci și Români, o foaie din Budapesta a zis: „Să plivim printre ei!”

Slovaci și Români, să ne adunăm și să ne organizăm puterile, ca mâna brutală ce vrea să ne plivească, să ne găsească cu rădăcini atât de tari, încât să-i treacă pofta plivitului.

„Istoria mișcării valahe”.

— Fantazie maghiară. —

Sub titlul „Istoria mișcării valahe” diarul „Budapesti Hirlap” dela 22 Septembrie n. publică un articol ce l-a primit dela o persoană versată în ale politicii.

Eată ce scrie între altele:

Nici-o dată nu am putut accentua îndestul, că cestiunea valahă mai ales în cas de răboiu poate să devină periculoasă, și astfel părerea foarte de mulți împărtășită, că agitatorii pot să provoace vre-o răscoală neașteptată, înainte de timp, n'are nici un temei serios.

Este adevărat că dela 1885, când „Irredenta română” a încercat să răscole partea ardeleană a Ungariei și a organizat pentru răboiu pe Valahi, nici-o dată agitația pe față și rezultatele ei n'au fost atât de mari, ca și acum. Dar' despre conspirațiune, despre furișarea în țeară a armelor, despre o conspirație generală, meditată în toate ale ei amănunte, nici vorbă nu poate fi. Toate scrierile privitoare la această conspirație sunt invențiuni.

A scris cineva în coloanele acestui diar, că drumul ce l-au făcut argonații români la Viena și-a ajuns scopul: a convins pe Români că „Împăratul” s'a întors dela ei, a aservit „poporul seu leal” Maghiarilor, și așa de ad' încolo poporul român nu se mai bizue decât pe propriile sale puteri și pe puterea regatului român învecinat.

Părerea aceasta a fost justificată prin evenimentele ce s'au petrecut de atunci încuace.

Autoritățile au informațiuni, că firul mișcărilor actuale valahe conduce în România. Au încercat să introducă în țeară proclamațiuni; au plănuit adunări secrete; au trimis agenți prin toate părțile locuite de Valahi.

Se poate ca intervenția diplomatică rugată, dar' e mai probabil că gendarmeria noastră trează, isteță și excelent organizată a oprit ca „România neoficioasă”, dar' devo-

tată cauzei, să provoace primejdie în țeara noastră, și ca întreaga campanie să se termine printr'un fiasco.

N'a putut să ajungă la mai mult, decât să aprindă un coș.

Tribuniștii leali, care ne numesc revoluționari pentru cultul nostru către Kossuth s'au aliat cu cetățenii unui stat străin cu scopul nobil, ca în inima poporului valah să altoască în loc de credința către împăratul — ce este în contra constituției — cultul către rege; se înțelege nu cultul regelui maghiar, ci regelui unui popor străin, cultul către regele României... Nu mai spun, ca până aci, că ajutorul are să vină din Viena, dela „Împăratul”, ci d'ic meru: „În România se pregătesc armele; „pregătiți-vă pe Anul-Nou o să aveți rege separat!”

După-ce spune apoi cum se face colecta națională pentru dl Rațiu, cum chiar preoții umblă cu listele, că advocatul C. D. din Bistrița a dat 1 fl., că s'au adresat „Tribunei” adrese de aderență; după-ce mai face istoricul adunării generale a „Asociațiunii”, scrie:

Dacă mișcarea română continuă și după moartea metropolitului Vancea, aceasta poate să silească pe guvern să iee măsuri energice. În strimtoarea sa o să pună în locul lui Vancea (nesocotind precedentul cu trei candidați) un așa prelat, care și vrea și poate să facă ordine, între preoții și învățătorii agitatori și va pune capăt stării rușinoase de lucruri ca bisericele și școalele române să fie focarele agitațiilor antipatriotice valahe.

Cunoscând bine relațiunile valahe, îndrăsnesc să afirm, că desvoltarea mai departe a cestiunii valahe depinde foarte mult dela cine va fi metropolit în Blaj.

După-ce scrie contra candidaturii episcopului Lugoșului Dr. Mihali, spune, și aci este poenta întregului articol:

Dintre toți candidații ce se aduc în combinație, cel mai simpatice opiniunii publice maghiare este episcopul Gherlei Szabó János.

E adevărat că a suspendat cam târziu pe „Orlando furioso” al Valahilor, pe preotul din Șigeci, pentru că — cu multă cuminție — a voit să aștepte ocaziunea binevenită, când se-l poată nimici fără a l' face martir.

Szabó János nu o dată a pășit pe arenă, în pastorale adresate preoților sei, va să dică pe față, în contra tribuniștilor agitatori.

În seminarul pizit de el elevii au învățat bine ungurește, și trimite mulți dintre acești seminarari să continue școala în seminarul central maghiar din Budapesta.

El singur nu se ocupă de altfel cu politica, dar' nici subalternilor sei nu ar permite aceasta.

Până-ce Ludovic Csátó, advocatul și omul de încredere al reședintei metropolit Vancea spre marea scandalizare a opiniei publice s'a dus la Viena cu delegația română, până atunci Szabó János a luat pofta aceasta la doi domni, funcționari acolo, dîcându-le scurt și cuprinzător: „Mergeți, dar' pe când ve întoarceți aveți să găsiți pe alții numiți în funcțiunile voastre”.

Se spune că este bolnăvicios și fără energie.

Că e bolnăvicios, nu e vina lui; că ar fi fără energie, nu cred!

La tot cazul este un om, care ni-a dovedit că este amicul nostru.

Că a regulat pe preotul Șigecilor, adevărate că e energic; dacă pentru aceasta tribuniștii îl urăsc în fața noastră, ura lor este un merit pentru el: arată că nu cântă aceeași strună cu ei.

Chiar și numai că numele lui este ungurec și simpatizează cu noi: el este candidatul opiniei publice maghiare, de cumva între canonicii ce trăesc în întunerecul necunoscutilor, guvernul nu va găsi unul mai bun decât dînsul.

Deodată cu împlinirea scaunului metropolitan, guvernul va pute rezolva încă o cestiune importantă: cestiunea reședinței, punând condiție episcopului de Alba Iulia ca să stea permanent cu reședința în Alba-Iulia.

Prin aceasta Blajul ar perde din caracterul seu primejdios, și noul metropolit n'ar fi nici el sub influența elementelor periculoase din punct de vedere al statului.

Cu alte cuvinte „istoria cestiunii valahe” este: să vină la Blaj trădătorul Szabó János, ori dacă se găsește, un păturos și mai mare, ear' reședința episcopului gherlan să se pună la Alba-Iulia.

Modesti, tare modesti sunt Ungurii.

Răspunsul

dlui Iuliu Coroianu, dat camerei advocației din Cluj la acuza advocaților șovinisti din incidentul aserterii Memorandului român.

(Urmare.)

Ori doară aceea vă doare așa tare, că noi Români ne alipim din răspuțeri către naționalitatea noastră română, și că deși ne simțim a fi, și într'adevăr și suntem cei mai buni patrioți în această cestiune nu cedăm nimic și nu ne lăpădăm de caracterul nostru, ba nici lega actuală nu ne poate conduce la abaterea dela ceea-ce suntem? că nu ne putem renega? Ei bine, dacă asta vă doare apoi să o scriți atât voi cât și toți aceia în cauza cărora v'ați obtrus de advocați nechemăți, că originea sa națională și o poate renega acela care nu are în patrie tradițiuni istorice, acela care trăsece numai presen-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Dina Foltei.

— Amintiri. —

Vreme îndelungată m'a muncit dorul să vizitez odată fântâna Foltei, acest loc romantic, în fori de zi, anume să fiu acolo când va răsări soarele.

Mai vorbisem deci cu câțiva prieteni și într-o dimineață de Maiu plecarăm trei iuși pe frumoasa, deși obosită de cărare pe la „Șipotul armenci” către „Foltea”.

Eram eu, prietenul meu, tot Seliștean, și un fost conșcolar al nostru, Drul în drept P., un advocat cu nume venit la noi anume să cerceteze Seliștea, despre care atât i-am povestit.

Călcăm repede, fără a vorbi multe, ca să ajungem la timp să vedem răsăritul soarelui. Rar la câte un loc mai pitoresc se opria P... exclamând și admirând frumseța romantică a punctului respectiv, ear' eu zorind și punându-i în perspectivă locuri și mai frumoase.

Tocmai când la răsărit începea să se lumineze treceam pe lângă izvor repede ca să ajungem la casa călugărului de unde e cea mai frumoasă perspectivă posibilă.

Ajunși acolo și întorcând ochii spre răsărit, rămăserăm cu toții uimiți și priviam cu sete perspectiva ce ni-se înfățișa. Ce iconă splendidă ni-a desfătă vederea.

Mai întâiu întunerec în tot giorul, apoi o licărire albastruie la marginea orizontului care din ce în ce devenia mai galbînă, apoi mai roșie și în fine frumoasă ziua, albă, cu soare strălucitor.

Stem uimiți și copleșiți de atâta frumseță. Prietenul nostru stătea cu brațele deschise ca-și când ar voi să îmbrățișeze toată nemărginita lume. Un chiot puternic răsuna către vâi din gara lui, semnul unei adânci emoțiuni și bucurii.

Întorcându-ne spre el îl vedeam în genunchi cu ochii schinteietori, cu mâinile încrucișate ca de rugăciune privia o aparițiune maiestooasă, o fată mai frumoasă decât se poate visa, așa că în primele momente hesitam de a crede că e ființă pămîntească.

Avea o statură perfectă. Un păr auriu cădea în bucle bogate până la piciorușele goale. O față albă, albă și roșie, ca zăpada cu sânge. Ochii mari, negri, adânci, și o guriță al cărei zîmbet lăsa să se vadă dinții ca două șire de mărgel.

O priviam înmărmurit fără a face vre-o mișcare. Doar' că vedeam cum ângereasca ființă întrebă pe P. cu o voce curios de monotonă:

„Ți-a plăcut răsăritul soarelui de aicea? Așa-i că e frumos?”

Apoi fără a aștepta răspuns îl sărută pe frunte dîcînd:

„Îmi plăci; ești om bun, — de aici încolo mi-se împarte gândul între soare și tine”.

Plecă apoi cu pași lini către tufișul unde în scurt timp dispără. Mai vedeam doar' din când în când albeața cămășii, — căci era îmbrăcată numai cu o cămașă sâliștenească.

Prietenul nostru P. sta încă tot nemîșcat, cu ochii țintiți în partea unde dispăruse, sta în genunchi, cu brațele ridicate, — neauzind nimic, — eu cred că chiar negândind nimic.

După câteva minute numai îl vedem că se uită în giur, scuturându-se cu fior din această extasie, apoi se ridică și plecarăm spre cărarea către sat, luându-ne de braț.

Ajunsesem acasă și fără a mai vorbi un cuvânt despre întîmplarea aceasta, ne despărțirăm.

Prietenul P. era adînc emoționat.

Spre seară veni la mine.

Era încă tot impresionat, obiectivitatea veselie dispăruse par'că. Ne preambulăm în tăcere prin piața focoace și încolo, icî-colea făcînd câte o întrebare fără mult interes, la care el sau că nu răspundea sau da răspuns foarte distras.

Pe urmă numai mă întrebă dacă îl însoțesc în dimineața următoare către Foltea? Promițîndu-i aceasta ne despărțirăm.

A doua zi mă dusei la el să-l iau să plecăm la fântână.

Tocmai când ajung acolo, eșia medicul, care-mi spune trista veste, că amicul meu este greu bolnav, în delir, și că numai cu o grije bună va pute scăpa cu viață.

Întîrînd la el nu mă cunosc, fantasa despre întîmplarea de ieri, însă numai eu pricepeam ce l' turbură gîndul.

Medicul reîntors cu mine la bolnav se mira de felul fantasiilor lui, observînd că posibil vre-o emoțiune sufletească i'a causat boala, și că de folos ar fi să scie sigur cauza o fîneam de datorință a mea să-i povestesc medicului cele petrecute, la ce el făcea meru semne că înțelege, așa că la fine nu mă putui reține să întreb:

„Cunoscîi poate ființa care ni-a apărut în drum?”

„Da! o cunosc” răspuse trist doctorul.

„Este o fată nenorocită, nebulă, și pe cât vîd frumsețea ei, într'adevăr extraordinară, a făcut asupra amicalui d-tale o impresie așa de grozavă, încât i'a causat boala. Mi-e teamă că chiar după-ce se va însănătoșa o așa sguđuire a creierilor și a inimii nu va rămîne fără urmări triste”.

Mă spăiasem. După o scurtă tăcere reluă medicul:

„Am avut un interes foarte mare pentru această fată din părinți sîrmani. Am trimis-o în Sibiu în casa alienaților de unde numai de vre-o 10 zile am readus-o, vîdînd că o vindecare e imposibilă.

„Boala ei datează tot de când au sîrăcit părinții ei; li-a ars acum vre-o 3 ani aproape tot ce au avut: casă, economie, vite și — și o sumă măritoasă de bani de hîrtie. Nu au putut scăpa nimic din casă, chiar copila numai în ultimul moment a putut-o salva cu-ragioasa și desperata ei mamă, care a scos-o

din flăcări leșinată de apaimă și jumătate nădușită de fum.

„Căud s'a deșteptat fetița s'a deșteptat nebulă.”

„Are mania să vadă, ba chiar se se arunce în foc, trebuie meru pizită.”

„Totdeauna se scoală să vadă când răsare soarele și foarte des o găsești dimineața pe vre-un deal de unde privește în extas răsăritul și apoi vine ear' acasă. Pe nimeni nu cunoaște, își face însă, — dacă e pizită de foc, trebile în liniște. Aceasta e pe scurt ce-ți pot spune despre dînsa”.

De atunci mă întăluim des cu medicul la domiciliul prietenului meu, care din ce în ce mergea spre bine, până în fine la vre-o 3 săptămîni era în stare bună așa că se hotărî a-și lua adio dela Seliște.

În ziua ultimă deabia se hotărî să întreb despre aparițiunea dela fântâna Foltei.

Eu și prietenul nostru P. eram deja instruați de medic.

„Nu te înțelege”, îi răspunsei, făcînd un gest de mirare. Cu nerăbdare se întoarse către F. „Nu știți, nu ați aflat cine e fata aceea care am vîdut-o la fântâna Foltei, când ne-am dus la răsăritul soarelui?” F. după instrucțiune medicului se făcea asemenea mirat și neștiutor.

Prietenul P. stătea turburat.

După-ce i'a luat rămas bun ședînd deja în trăsura ca să plece către Viena, îl vedeam hesitînd, apoi mă chemă la sine și mă întrebă: „A fost nebulă, așa e? Am cunoscut-o după ochi și după glasul monoton!

telui, foalelui și buzunarului propriu, acela care nu poate avea aspirații proprii genetice naționale nici pe baza trecutului nici pe a stării faptele a prezentului cum s'înt: numărul, averea, proprietatea pământului, desvoltarea culturală, aplicarea spre cultură, pozițiunea etnică și geografică în care se află; sau o poate denega acela care personalmente nu s'a ridicat la acel grad de cultură internă a inimii ca să se întoarcă cu scârba dela cel-ee se neagă pe sine însuși nefiind în stare a-și cinsti și apăra numele strămoșilor și părinților sei, ci ca dobitoac vultur cu bucurie în ochi mistuiesc nutrețul în ieslea ori-cui, ori dela cine și de unde ar fi primit-o. Conștiința de sine, insufletirea pentru lupta existenței naționale nu este acestora, ci ei sînt petrecuți de disprețul și scârba celor buni, acestea sînt lipitoarele patriilor și națiunilor libere.

Noi Românii ne simțim aduc vătămăți în inimile noastre și numai prin presupunerea că am fi poate capabili de a ne pute contopi cândva în corpul unei națiuni străine de noi, și așa și în corpul națiunii ungarești, și cuprind în sine o vătămăre aducă pentru noi și introducerea legii din 1868 XLIV. precum și dispozițiunile aceleia următoare când declară pe toți locuitorii acestei patrii de Maghiari, deși legislațiunea de atunci încă putea să știe, că prin legea d-ă, se pot stabili principii și prin puterea acelor li se poate storce și respectare — însă precum din ferigă de lemn nu — tot așa nici din Român, Slav, Croat noaș Maghiar nu veți ciopli nici-odată.

Să o știți odată pentru totdeauna, că d-ă, sîntem și noi în sensul prescrip de lege fi ai patriei comune Ungaria, dar' Românii nu au fost părinții și strămoșii, Românii sîntem și noi și vor fi și urmașii nostri deopotrivă; — dar' să o știți și aceea că mai tare și mai cu multă căldură iubim acest pământ sacru, ca patria noastră dulce, decât aceia care de origine sînt Jidani, Armeni, tanțiu țipțeri ori scie ceral ce soiri de lipitori perduți de neamul lor, însă spre mai mare glorie a principiului „ubi bene ibi patria” și spre scopul de a-l pute aplica, își bat pieptul cu ambele mâni și strigă în gura mare că ei sînt Maghiari, nu numai, ci pentru a convinge mai mult despre adevărul acestei minciuni, își iau voea de a arangia puciuri și terorități în contra fiilor națiunilor autohtone.

Acela care dătră voi, acuatorilor, poate face, să nu iee asupra-și cele d-ice, că nu este paleton.

Noi Românii avem drepturi autohtone față cu acest pământ sacru, și numi țî-l voi cum veți voi, tot al nostru are să fie și să rămână pentru-că este în proprietatea și posesiunea noastră, pe acest pământ au trăit străbunii nostri, l-au apărât în contra atacurilor popoarelor barbare, contra Tătarilor, Hunilor, Geților, Gepizilor, Avarilor etc. și ni-l au lăsat nouă ca sfîntă ereditate: eată motivul pentru-ce-l iubim atât de adănc și ne alipim de el, acesta nici nu-l vom vinde nici nu-l vom lăpăda nici-odată și eu cred că pe voi astă împregiurare vă doare mai tare!?

Diceți că de ani de zile curge lucrarea suterană, și vinderea de patrie a curs în secret, conducătorii aceleia s'au ascuns șiret.

Spre apărarea drepturilor câștigate pe acest pământ sacru, da, am excins întodeauna așa precum se cuvine unei națiuni con-

scie de sine și de drepturile ei, dar' lucrare sobolică secretă nu am continuat nici-când. Luați-vă barem atăta osteneală ca să faceți cunoscință cu istoria patriei voastre, și din aceea veți afla, că națiunea mea rămână nu s'auvut nici când scopul ca să ridice arme contra Casei domnitoare, contra Coroanei, în contra integrității monarhiei, a statului ori și contra ordinii publice; când a prins arma aceea a ridicat-o cu toate ocașiunile spre apărarea integrității statului, a monarhiei, spre apărarea drepturilor Coroanei, a ordinii publice, și în scopul restabilirii echilibrului descompus prin alții.

Istoria națiunii mele românești nu vijee de faptele conspirațiilor secrete, de înarmări revoluționare, de încercări spre a înscena nopți S. Bartolomeo, de conspirații secrete cu națiuni și popoare străine în scopul detronării; deci nici că se pot găsi între noi inimici și trădători de patrie și nu lucrători sobolici în contra ei.

Să nu trecem la înșirarea luptelor decurse în secolii premergători acestuia, în care istoria patriei este martor, că fiii națiunii maghiare au avut scopuri analoge, ci să ne mărginim și să primim singur la trecutul secolului nostru și vom vedea pe fiii națiunii maghiare în anul 1820—21 în revolta înscenată așa numită a „Carbonarilor liberi”, în 1830—31 în conspirațiunea cu Polonii, în 1834 în conspirațiunea lui Wesselény orbul contra Tronului, dela 1834—1848 martor este orașul nostru Clujul despre făurirea armelor și pregătirea de revoluțiune contra Tronului și Casei domnitoare, care pregătiri și-au aflat rezultatul în sângele revoluției din 1848; îi vedem pe ei în anii 1850—54 în lucrarea sobolică și conspirarea cu scopul de a înscena o noapte S. Bartolomeo, care s'a sfîrșit cu pierderea lui Váradi, Horváth și încă un soț de al lor; în 1859 în coadunarea legiunilor, în 1866 în alianța lui Kossuth, Tier, Klapka, și Garibaldi, ear' în cel mai apropiat trecut în 1877 vedem patrioții maghiari în contra legilor constituționale în acțiune înarmată cu scop de a erupe în stat vecin străin; însă națiunea mea română nu a avut nici barem un Libényi! De cîntul lui Kossuth care-l faceți în scopul desbinării monarhiei, și aveți intențiune a ajunge pe această punte la independența Ungariei, de batjocurile dîloice publice ale steagului monarhiei unitare, ale Casei domnitoare, a armatei comune ca a unei instituțiuni ce are chemare a reprezenta și spre interesele vitale ale existenței statului unitar, precum despre multe insulte și batjocuri care le aduceți dîlne contra monumentelor acelor eroi care au luptat vitejește pe câmpurile de bătălie contra inamicilor monarhiei, nici că le amintesc, pentru-că acestea le consider de efluxul natural al morbului ce zace în corpul neamului maghiar, care îl conduce spre egoism, mândrie personală fără margini și la intoleranță dovedită de atâtea-ori față cu popoarele conlocuitoare. În dîsa Românului: „Lupul își lasă pîrlul, dar' năraul nu” așa și voi când ați ajuns în sîoul monarhiei unitare aceea pozițiune la care voi, cu drept cuvînt, nu ați fi putut nici când aspira, aplicările voastre naturale, ca unghiile pisicii din sac, es la iveau! Și încă voi cutezați a-i atribui neamului meu pe nedrept infidelitate de patrie și lucrare sobolică repatriotică?!

(Va urma.)

PRESA STRĂINĂ

și CESTIUNEA ROMÂNĂ.

Marele diar din Lipsca „Neue Deutsche Zeitung” publică următorul foarte interesant articol sub titlul „Lupta națională în Ungaria”:

Dacă supui unui examen mai amănunțit tica, pe care o întrebuițază Maghiarii față cu popoarele nemaghiare pentru a le desnaționaliza și a le reduce la starea de heloți, trebuie să mărturisesc că n'ar fi fost cu puțință să procedezi cu mai mare brutalitate, cu mai mult rafinament și cu o ușurință mai nepăsătoare de toate principiile de dreptate și umanitate, decât s'a făcut în Ungaria. Presa maghiară a născocit lozincă: „Ungaria ori va deveni maghiară, ori va peri! Sînt două căi, pe care ar fi cu puțință unirea politică a tuturor elementelor, atât de eterogene din monarhia austro-ungară: calea absolutismului prin violență sau calea federalismului basat pe libertăți. Maghiarii au recurs la violență pentru a crea un stat maghiar, sub egemonia maghiaro-jidovească. Ungaria e glorificată de cătră presa ovrească ca un stat model de libertăți. Ei bine, să vedem cum stă cu libertățile în Ungaria!

Actuala stare de lucruri din Ungaria a fost creată numai exclusiv în favorul elementului maghiar și în contra voinței popoarelor nemaghiare, căroră politicește li-s'a astupat gura. În anul 1848 dieta din Cluj hotărî și unirea Transilvaniei cu Ungaria. Această hotărîre însă a fost și este încă și astăzi ilegală, căci majoritatea absolută a populațiunii din Transilvania nici n'a fost reprezentată în acea dietă, și aceia care au luat o erau numai membri ai aristocrației maghiare. Voința majorității nu și-a putut găsi expresiunea în acea dietă; expresiunea și-a găsit-o pe „Cămpul-Libertății” în adunarea națională dela 15 și 16 Maiu 1848, în care s'a protestat în modul cel mai solemn în contra unirii Transilvaniei cu Ungaria. Și în anul 1863 s'a și restabilit autonomia Transilvaniei, dar' în 1865 Maghiarii isbutiră prin influența lor a obține o nouă convocare a dietei, care în compozițiunea ei a fost o batjocură adusă egalei îndreptățiri, care s'a călcat în picioare. Căci printre cei 322 membri ai dietei se găsiu, cu toate-că proporțiunea populațiunii maghiare la cea românească este de 28 la 72, Maghiari 275, Sași 31 și Români numai 13. Acea dietă hotărî dar' din nou unirea Transilvaniei cu Ungaria, și printr'aceasta deto pradă regimului de violență maghiar pe Sași și pe Români.

Astfel fu îndeplinită partea principală a lucrării și nemaghiarii au fost sau despoiați rînd pe rînd de toate drepturile lor, sau li-s'au furat prin vicieșug. Așa dîsa lege a naționalităților cu care preținși liberali maghiaro-jidani au obiceiul de a se îngâmfa atât de mult, nu e nimic altceva decât un șir de păcate îngrozitoare în contra egalei îndreptățiri. Deja proclamarea limbii maghiare ca limbă de stat a fost o monstruositate. Dar' chiar și dispozițiunile ceva mai favorabile ale legii au devenit cu totul iluzorii prin practică, astfel că un deputat sas, național, s'a exprimat dîcînd: „că egala îndreptățire ori că există numai pe hîrtie, ori că a fost cu totul restrînsă”.

Cît de drepăt și cît de umană este însă legea maghiară a naționalităților, se

poate vedea de altmîntrelea din cele-ee avem să expunem.

Într'un stat, care se pretinde a avea de basă regimul constituțional, care prin urmare are o reprezentațiune a poporului, trebuie să existe o lege electorală, atât în privința dreptului pasiv cât și celui activ, aședată pe principii comune de o perfectă egalitate și dreptate pentru toți. Să cere însă, în același timp, ca posibilitatea de a-și exercita dreptul de a alege, să fie garantată tuturor cetățenilor, pentru-ca ei să fie în stare să-și poată manifesta opiniunile lor politice prin alegeri libere și neinfluențate. Din toate acestea în liberala Ungarie nu găsești absolut nimic!

Împărțirea colegiilor electorale s'a făcut de cătră guvern într'un mod așa de favorabil pentru scopurile și tendențele sale că 2—3000 de Maghiari dau deja un deputat, pe când Românii deabia au dreptul să-și aleasă unul la 50.000, 70.000, ba chiar la 100.000!

Dar' aceasta însă nu a fost deajuns! Și censul este pentru naționalități cu totul deosebit, astfel că mii de Maghiari se bacură de dreptul electoral, liberi de orice cens.

În orașele din Transilvania, în care în mare parte Maghiarii sînt în majoritate, censul este de 3 până la 6 ori mai mic ca în comunele rurale în care populațiunea română este în majoritate. Dar' chiar și acolo, unde proporțiunea între naționalități, cu toată nedreptatea censului, este astfel că candidatul român ar trebui neapărat să fie ales, aceasta este peste puțință, căci Românii sînt alungați dela urnă prin baionetele pandurilor. Astfel s'a întemplat în 1884 în cercul electoral al Silvaniei, și de atunci încoaie în nenumerate casuri. A învins candidatul Ovreilor și al Maghiarilor, Israelitul Ambros Neményi (mai năut Neumann), cu toate-că n'a obținut decât 140 de voturi, pe când 900 de alegători români nu și-au putut exercita dreptul lor, deoarece au fost opriți prin gendarmerie și armată de a intra în orașul în care se făcea alegerea.

Însă și atunci când alegătorii români ar fi isbutit într'adevăr să voteze, aceasta tot nu li-ar fi folosit nimic, căci președintele biroului îndată-ce vede că candidatul român a fîtrunit majoritatea voturilor, rupe filele din protocolul de votare și transformă astfel majoritatea în minoritate și minoritatea în majoritate, după trebuință. Așa se face că în Ungaria nu decide voința poporului, ci arbitragiul organelor în alegeri; astfel se face că un popor de trei milioane nu e în stare să-și producă măcar printr'un singur deputat cea mai mică plîngere dinaintea reprezentațiunii populare!

Nu tocmai pe deplin 5 milioane de Maghiari — printre care 630.000 de Ovrei — trimit 417 deputați în legislativă, ear' 10 milioane de nemaghiari nu trimit nici măcar unul! Și aceasta este mult lăudată libertate ungurească!

Dar' nu numai de a drepturile politice sînt excluși cetățenii aparținînd Ungariei, care n'au avut fericirea să se nască ca fi ai „cavaleresciei națiuni” sau care nu sînt Ovrei și care au talentul de a se transforma repede în Maghiari neaoși, ci ei și sînt despoiați și de toate celelalte drepturi, ba li-se interdicie chiar să rămână credincioși poporului din care fac parte!

Correspondența din Viena.

Viena, 19 Septembrie.

(Sîrbarea Kossuth și presa vieneză. — Manifestațiunea de protestare în contra culturii lui Kossuth. — Situațiunea politică) Întemplantile scandaloase la care a dat prilegiu sîrbarea aniversării a 90-a a născerii inimicului de moarte al monarhiei austro-ungare și al dinastiei domnitoare, a revoluționarului Kossuth, au produs în Cisleithania o mare agitațiune, ba în cercuri largi ale populațiunii resens și indignațiune, care s'a reoglîndat lămurit și în atitudinea presei dîlnice. Discutarea evenimentelor al caror teatru a fost Ungaria prin sîrbarea Kossuth a dat prilegiu presei ovrești din Cisleithania, care de altfel după-cum se știe, în toate cestiunile, și privitor la cestiunea naționalităților în Ungaria, e în deplină consonanță cu presa maghiară de aceeași pînură, de a-și rețea „multilateralițate” sa, umflîndu-se în pene și spunînd cîteva palavre patriotice, care aveau menirea de a deștepta în cetitori convingerea, că nu există nimic mai leal decât presa ovrească și că ea jertfesea bucuos patriotismului seu chiar și pe un bărbat de talia lui Kossuth. Foile ovrești ce apar în Viena, ca de obicei la asemenea ocațiuni, au împărțit rolurile între sine. O parte a presei a aflat de bine a păstra peste tot tăcere privitor la scandalul Kossuth, va să dîcă a se mărgini la un scurt raport asupra festivităților ce au avut loc, fără de a le supune vr'unei critice. O a doua parte a încercat să acopere numirea lui Kossuth de cetățean de onoare al Budapestei și toate celelalte demonstrațiuni nume-

roase în onoarea lui Kossuth cu mantaua nevinovăției și a le denega aceloră ori-ce importanță. Kossuth — așa s'a dîs într'una din aceste foi — politicește e mort, și toate onorurile care i-se fac bărbatului de 90 de ani sînt a se privi prin urmare numai ca un act de pietate ce au datorat Maghiarii conducătorului lor de odinioară. E evident că această prezentare nevinovată a demonstrațiunilor pentru Kossuth a avut numai scopul de a desvinovăți pe adoratorii de astăzi ai lui Kossuth de bănuiala ca-și-cînd ei s'ar fi declarat identici cu programul politic al sîrbătoritului. După părerea noastră această încercare de a desvinovăți pe demonstrații lui Kossuth înseamnă o mare nedăbăcie, căci într'adevăr nu e greu de priceput, căci întreg cultul lui Kossuth cu toate erupțiunile sale gălgioase și fără tact sînt a se reduce numai la împregiurarea că Maghiarii din anul 1892 stau pe același punct de vedere ca și cei din anii 1848 și 1849, sau cu alte cuvinte că ideile lui Kossuth nu constituie, ce-i drept, programul unui partid oficial maghiar, dar' că ele au rămas neuitate și formează încă și acum țînta aspirațiunilor maghiare. Că idealul soviniștilor maghiari progresivi și indeosebi și al studenților ovrei maghiarisați e o Ungarie independentă de Austria, în care panmaghiarismul se poată exercita asupra nemaghiarilor în mod și mai volnic și mai negenat ca până acum, când prin dualism se află în o dependență, firește abia sensibilă de Cisleithania, aceasta nu o va pute într'adevăr nega nimeni! O foale vieneză, care, firește, în privința politică nu merită aproape nici o importanță, căreia însă în judecata sa asupra întemplantilor cu Kossuth nu i-se poate totuși denega o oare-care importanță pentru aceea, fiindcă se află în raporturi notorice cu guvernul austriac, „Extrablatt”, de astă-dată și-a negat cu totul amiciția sa pentru Maghiari manifestată la toate ocașiunile, și a întrebuițat cuvinte destul de energice spre a da expresiune desaprobarii evenimentelor petrecute în onorul lui Kossuth. Da, „Extrablatt” a mers și mai departe și a făcut chiar o paralelă între Kossuth și adoratorii sei de o parte, și Dr. Rațiu și Starcević de altă parte, indicînd într'acolo, că nici tendențele naționale ale Românilor nici ale Croaților nu ar fi luat acele forme inimice statului și antidinastice care au caracterizat totdeauna pe Kossuth și politica sa. Se vede că însăși presa ovrească a e adese momente în care judecă mai drept. Firește aceste momente sînt foarte rari, și nici atunci nu sînt dictate de o adevărată indignațiune morală, ci numai de necesitatea de a merge cu torentul în o cestiune în care există numai o părere.

Indignațiunea produsă prin demonstrațiunile în onorul lui Kossuth în cercurile populațiunii, e de altfel mare și dăinuitoare. În general adorațiunea unui rebel cu totul ordinar, care a sciut să se mîntue prin fugă de moartea rușinoasă ce merită un astfel de om, se consideră de o vătămăre gravă a Austriei, care vătămăre merită o respingere energetică. De dorința ce se manifestează în general, ca să se protesteze publice în contra sîrbării în onorul lui Kossuth în Ungaria prin o adunare populară, vor ține cont, după-cum afla, deputatul Dr. Lueger și cîțîra dintre amicii sei politici, care voese să convoace o astfel de adunare. Necesitatea de a da odată în fine un răspuns categoric aroganței nemărginite a soviniștilor maghiari se recunoaște deja fără rezervă de toți politicii austriaci ce merită a fi luați în serioș.

Situațiunea politică în timpul din urmă ear' e dominată mai mult ca altădată de certurile naționale între Germanii și Slavi. Deși sînt numeroase încercările ce s'au făcut deja spre a aplana această ceartă, până acum abia dacă se poate semna un progres în această privință. Vina principală pentru neisbuitirea silințelor de împăcare zace în împregiurarea, că națiunile combătante nu au negociat între sine prin mijlocitori cinstiți și doritori sinceri ai păcii, ci prin deputați aleși de dîsele, care în majoritatea lor precumpăitoare au în vedere mai totdeauna numai avantajii din punct de vedere al politice de partid și personale, nu însă interesele populațiunii pe care o reprezintă. Popoarele vor pacea, partidele însă războiul, astfel se poate caracteriza mai nimerit lupta națională ce decurge între Germanii și Slavi din Austria.

CRONICĂ

Dela Curte. M. S. Monarhul se va reîntoarce la 25 c. dimineață din G'düll e ar' la Viena. În ziua următoare M. Sa va pleca la vîntătoarele cele mari din Steiermark însoțit de regele Saxoniei, de arhiducele Ferdinand și mare duce de Toscana, de principele Leopold de Bavaria și de toți ceiaștali domni care iau parte în fiecare an la aceste vîntătoare.

Și tocmai pentru aceasta vieșă mea de aici înainte va fi numai o sarcină pentru mine și amicii mei, căci fericirea și cu ea veselia mea am pierdut-o! Fără a aștepta răspuns ne mai dîse încă un „adio”, „adio” și plecă cătră Viena.

Eu le spuneam amicilor cele spuse, căci cu medicul devenisem prieteni, și toți rămaserăm tristi și oare-cum mirați cum el a putut rezista dorinței lui, sigur mare, de a întreba și a vedea pe aceea care i-a schimbat vieșă atât de neașteptat.

Dela amicul nostru nu mai venia nici o scire. Nu scria nimic. Deabia la 3—4 septembrie primii eu prin alt prieten, care mă întrebă ce a pășit doctorul aici, o epistolă în care spunea că amicul nostru, care și sănătos, ar fi cuprins de o melancolie care ar dovedi chinuri mari sufletesci și și-ar fi schimbat traiul cu desăvîrșire.

Acum nu mă mai puteam stăpîni! Arătînd medicului epistola, detei expresiune gîndurilor mele care demult mă frîmentau, și medicul cu bunăvoință lui mă îmbărbătă foarte mult dîcînd, că este foarte multă speranță că spirital și experiența renumitului profesor F. dela universitatea vieneză, totodată director al unui mare institut de alienați, va găsi remedii nenorocitei și frumoasei fete ce înăscuea atîta iubire în pieptul iubitelui nostru prieten.

Eu numai acest răspuns îl așteptam. Eram gata. Plecai deci la cîteva zile, învîindu-se părinții fetei, cu acea dragălaşă ființă cătră Viena și avui fericirea mare, că la vre-o

6 septemăni s'a putut depeșa la Sîlște: „Astăzi am reprimat pe Maria din institut cu firma asigurare a profesorului Dr. F. . . , ca este deplin și pentru totdeauna vindecată! Veniți aici ca să ne completăm opera”.

La 2 zile primii la gară pe amicii mei, și pe medicul. La miile de întrebări deabia puteam răspunde.

Imediat plecarăm la o familie cunoscută unde sub protecția doamnei de casă petrecea Maria.

Ajunși acolo deabia își puteam stăpîni prietenii mei admirațiunea pentru dragălaşă și frumșea pacientei noastre — care dealtmîntrelea până la catastrofa primise o educație destul de îngrijită și mai cu seamă avea un talent mare pentru musică.

Prietenul până aci nu mă veduse, mă păziam de el, dar' eu îmi procurai ocașiunea de a-l vedea fără să mă observe, și rămasem copșit de urmele furtunei care se vedeau înțipărite pe fața lui, de altă-dată atît de veselă și binevoitoare.

Acuma rămânea numai chestia cum să aducem o întîlnire între ambii, fără-că amicul nostru s'o tulescă la fugă la prima vedere. După multe și felurite planuri care de care mai extreme puse doamna casei capăt acestor sfaturi, oferindu-se spre binele acestor doi oameni vrednici de iubit a da o petrecere mascată, la care mă obligai eu a aduce și pe amicul nostru, care dela reîntoarcerea din Sîlște neglîcea prietenii și societatea cu desăvîrșire.

Puțin îmi mai rămîne de povestit.

Petrecerea reuși complet, cît și planul nostru!

P. făcîndu-mi plăcerea, veni la cunoscuta familie, era nemascat în haine simple negre și doamna casei potrivii așa încît venise în conversație cu o înaltă vestală, care sciam că este Maria. Vedeam cum tremura și deabia putea vorbi Maria de emoțiune!

Conversară ambii până la 12 oare, când doamna casei dete semn de demascare. Un chiot de bucurie puternic dete atunci amicul nostru ca la fîntăna Foltei. Tot ca atunci se vedea o impresie grozavă din ochii lui schinteitori, însă atîta deosebire, că se ridică la Maria, îi șopti ceva la ureche, la ce ea răspunde cu o hîi pleacă, și în la crimi dar' cu un zîmbet dulce pe buze; apoi ear' îi șopti la ureche, și ea arătă tot în lacrimi de bucurie spre mine. Atunci se repeși spre mine, mă îmbrășoșă și mă sărută, apoi cătră vesela societate: „Stimați prieteni și prietene! Dealul Foltei din Sîlște mi-a arătat cea mai mare fericire — eu însă nu cutezam s'o cer și eată tot dealul Foltei mi-o dă prin bunătatea acestor adevărați prieteni ai mei.

Aici medicul care mi-a dat vieșă, și aici prietenii mei care mi-au redat fericirea prin — și aceasta e logodnica mea!

Un „ura” și „să trăiască” răsună din gurile amicilor care cu toții sciau prin ce peripeții a trecut tînera păreche! X.

Sîlște, 29 Iulie.

De ale comitatului Sibiu. Adunarea generală ordinară de toamnă a comitatului municipal al comitatului Sibiu va avea loc la 3 Octombrie n. a. c. cu următoarea ordine de zi: 1. Preliminarul speșelor de administrație ale comitatului pe anul 1893. Nr. 13573 din 1892. 2. Preliminarul fondului comitatens pentru îngrijirea bolnavilor pe anul 1893 și propunerea pentru repartizarea unui arunc de 1 1/2% pentru dotarea fondului acestuia pe anul 1893. Nr. 14953/1892. 3. Propunerea pentru repartizarea unui arunc comitatens în mărime de 1 1/2% pentru dotarea fondului economic pe anul 1893. Nr. 15169/1892. 4. Preliminarul fondului economic pe anul 1893. Nr. 15169/1892. 5. Preliminarul economiei agricole de model pe anul 1893. Nr. 15169/1892. 6. Preliminarul fondului de clădire al edificiului comitatens pe anul 1893. 7. Bugetul drumurilor publice municipale pe anii 1893/94 și propunerea referitoare la statorirea dării de drum. Nr. 14607 din 1892. 8. Bugetul fondului domestical pentru anul 1893. Nr. 15147/1892. 9. Repartizarea unui arunc de 1 1/2% pentru fondul domestical pro 1893 și bugetul acestui fond pro 1893. Nr. 15148/1892. 10. Repartizarea unui arunc de 1 1/2% pentru fondul împrumutului pentru procurarea acțiunilor de prioritate de căi ferate. Nr. 15146/1892. 11. Repartizarea unui arunc de 1 1/2% pentru cambiatii și încuierări pro 1893. Nr. 15145/1893. 12. Repartizarea unui arunc pentru fondul reuniunii pompierilor comitatense pro 1893. Nr. 15073/1892.

Hymen. Protopretorul cercului Mercușii, dl. Petru Drăghici și-a încredințat în 8/20 Septembrie a. c. de fitoare soție pe doamna Maria Demian din Mercurea.

O declarație. Dela dl. Dr. Ioan Niccoară, profesor în Blaj, primim următoarea declarație: Cătin în nr. 201 al „Tribunei” „Declarațiunea” (Nyilatkozat) lui Ioan Rațiu referitor la afacerea cu „Protestul” din Cluj, redactat în numele a doi tineri universitari, cu surprindere am vădit, că ei sunt adus pe tapet. Dl. Rațiu declară: „Că eu pe timpul redactării a celui Protest n'am fost în Cluj, prin urmare nici n'am putut influența”. Această declarație a dlui Rațiu n'adeveră, căci eu într'adever n'am avut nici n'am scris despre redactarea amintitului „Protest”, nici nu-l cunosc nici în formă nici în conținut. Pentru aceea la acest lucru nici nu reflectez. Însă dl. Rațiu merge și mai departe cu declarațiunea d-sale făcând: „Că eu sunt colaboratorul lui Moldovan și primesc plată dela el”. Față de această aserțiune din urmă subscrisul declară s'arbitrească: „eu nu sunt, nici n'am fost colaboratorul lui Moldovan, și că prin urmare n'am primit nici o plată dela el. Pentru aceea această aserțiune din urmă a dlui Rațiu o declar de o minciună infamă și o scoritură calumniatoare.

Se lapădă de el. Foile ce ne sosesc azi din Cluj sunt pline de injurături la adresa studentului universitar Ioan Răcz, care a dat pe față uneltirile miserabile ale păcatului Moldovan Gergely. Ce e mai mult, spun că acest tineri nici odată n'a fost ceva om distins. Cum așa? dar de ce l-aș putea atunci cu forța prezidiului „comitatului” „Tiltakozás”-ului adică al pamfletului secăturii Moldovan Gergely, pamflet pe care l-aș felicitat cu atâta căldură? Se înțelege că în durerile lor — Ungurii recunosc că profesorul de contrabandă s'a făcut de risul lumii și că Ioan Răcz li-a dat o bună lovitură — cei din presa maghiară înjură și Liga, despre care dăcă e a îndemnat pe studentul universitar Răcz să-l dea de gol. „Ti-se umple sufletul de satisfacție cetind eremidele foilor maghiare atât de prost pălăite chiar de odorul lor Moldovan Gergely. „Erdelyi Híradó” de pildă, plânge într'un întreg articol de fond.

Barbaria maghiară. Despre seartea nenorocită a copiii slovaci furati de reuniunea culturală dela Nordul Ungariei pentru a fi duși pe Alfdă spre a fi maghiarizați, cetim chiar într-o foaie maghiară, în „Magyar Hirap” dela 22 Septembrie n. următoarele: „Durere, că nu fiecare econom de pe Alfdă caută să îmblânzească pe micii slovaci, care în urmă rului tratament nu numai că cartă să schimbe stăpân, dar de regulă copiii spărați caută să fugă acasă. La 19 Septembrie n. au sosit la Neutra îndrăet 28 asemenea copii”. Nu mai facem nici un coment. Europa cultă din simpla narare a faptului va înțelege, că ne aflăm în fața celei mai brutale barbarii.

Congresul studenților dela Roman. Asupra congresului dela Roman aflăm în foile din România următoarele amănunte: Duminică în 6/18 Septembrie sosirea studenților dela Roman. Primirea a fost măreață. Aproape toată populația orașului aștepta pe studenții dela gară și cu „ura” îi conduse până în grădina publică, unde s'au hotărât gazde fiecăruia. Studenții ieșeau erau așteptați pe la oarele 10 la gară de către toți cei din Bucuresci, și împreună în mijlocul unui entuziasm indescribibil plecară la catedrală, unde se făcu serviciul divin. Pe la oarele 3 și 15 minute se deschise congresul. Președinte provisor a fost ales deputatul V. G. Morțun. Delegații din țările subjugate sunt salutați cu entuziasm. Președinte definitiv e ales domnul Tatușescu. Apoi se alege comisia de verificare a socotelilor congresului. Domnul Dan Pompiliu, student din Transilvania, mulțumesc pentru călduroasa primire ce li-s'a făcut. Salut congresul în numele studenților din Cluj, Graz, Pesta. Sfrșesc strigând: Trăiască tinerimea română! Trăiască armonia dintre noi! Trăiască România mare și unită! (Aplause prelungite). Mai vorbesc domni C. Dobrescu, G. Dobrescu, apoi dl. Aureliu Ilescu ține un discurs viu aplaudat,

în care dăce, că Românii trebuie să-și strângă rindurile în giurul steagului din nou arborat având ca deviză: „Unitatea tuturor Românilor”, adăugă că ați nu mai e un vis deșert idealul bătrânilor care visau o Dacie-unită. Domnul Em. Antonescu, ca reprezentant al Ligei culturale, dăce că Liga culturală urmărește pe studenții în marile mișcări întreprinse și palpită de bucurie de reușita lor. Ați când în mijlocul nostru avem pe studenții din țările subjugate, adăugă dl. Antonescu, să-și slăvim și să le spunem că bariere nu poate să fie între fiii aceleiași națiuni. Să dăm mâna acestor tineri și să-și învățăm a iubi libertatea și a lupta pentru ea și pentru idealul nostru ce este al tuturor Românilor (aplaude). După aceasta domnul C. Dimitrescu, student, ține o conferență în care face biografia și arată meritele marelui Andrei Mureșianu. La 5 și un sfert se ridică ședința. Seara la 8 oare ședință intimă.

— Luni 7/19 Septembrie la 9 oare dimineața studenții s'au adunat în piața primăriei, cu muzica în frunte și urmați de un numeros public au plecat la școala de agricultură, unde li-s'a oferit ca de comun de dejun. La 2 oare s'a deschis o ședință publică. Domnul C. Dumitrescu, student, și-a urmat conferența asupra vieții și faptelor lui Andrei Mureșianu, apoi domnul Choschi a vorbit despre Fosilele intelectuale. Seara a avut loc un concert în sala teatrului. Teatrul era plin de lume care a aclamat pe studenții dela 9 oare dimineața s'au ținut două ședințe intime, ear' la 2 după amiaza a doua și cea din urmă ședință publică. La 7 oare seara a avut loc în grădina publică banchetul oferit studenților de comuna Roman. S'au ridicat mai multe toast pentru unirea tuturor Românilor. Entuziasmul a fost la culme. Primirea pe care Româșanii au făcut-o studenților a fost strălucită. — Ca delegați ai studenților români dela universitățile din Budapesta și Cluj au luat parte la congres: Romul Pop, Pompiliu Dan, Antoniu Pușcariu, Aurel Roman Olteanu, I. Maniu, Romul Dobó și George Proca.

Luptă aprigă între femei. Duminică viitoare va avea loc în Oradea-mare adunarea generală a reuniunii femeilor maghiare de acolo care va avea să decidă dacă în institutul reuniunii se fie sau să nu fie introdusă călugări. Prezenta reuniunii baronesa Felix Gerliczy și pentru, prezenta de onoare doamna Coloman Tisza contra acestui proiect. Doamna Tisza se ținut ca înainte de adunarea generală să se ceră o ședință a comitatului, în care dorască a anunța o sută de membri noi achirați. Baronesa Gerliczy a refuzat pur și simplu împlinirea dorinței d'nei Tisza. Probabil deci că în adunarea generală viitoare va fi mare gălgăie. Se dăce că la cea ședință va fi emis și un comisar guvernial — recte un reprezentant al poliției. Într'adever sântem curioși cum se va termina această luptă.

Acusat pentru înaltă tradare. Tribunalul din Praga, după-cum cetim în foile din Viena, a introdus cercetare în contra lui Dr. Podlipny pentru crima de înaltă tradare, comisă prin discursurile aceluia cu privilegiul turnurului din Nancy. Deoarece Dr. Podlipny e deputat dietal, poziția sa înaintea tribunalului va atrăna dela aprobarea dietei.

Din Dahomey. Ministerul de marină francez a primit cu data de 19 c. o depășă din Dogba dela colonelul Dodds, în care acela împărtășește că locuitorii din Dahomey au atacat în cea și dimineața poziția franceză, au fost însă respinși cu mari pierderi. Înmicul a pierdut o treime din efectivul său. Francezii au avut 4 morți, între care și comandantul legiunii străinilor, și 15 răniți.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Viena, 23 Septembrie n. „Fremdenblatt” anunță că în Basarabia a izbucnit în modul cel mai violent holera. Focarul e orașulul Deorg, unde au avut loc mari concentrări de trupe. Holera s'a lătit de-alungul Prutului și cel mai apropiat pericol e pentru România și Bucovina. Guvernul nostru a luat numai decât cele mai extinse măsuri de precauțiune.

Cracovia, 23 Septembrie n. Starea holerei s'a îmbunătățit în mod hotărât.

Paris, 23 Septembrie n. Sărbarea națională a decurs în liniște; sărbarea s'a sfârșit în toate celelalte orașe din provincie.

Constantinopol, 23 Septembrie n. Ambasadorul rusesc a adresat Porții o notă, în care protestează în contra primirii lui Stambuloff și a misiunii lui Malbey ca comisar la expoziția din Filipopol.

Bibliografie.

A apărut în limba germană:

„Anuarul reuniunii carpatine transilvane”, pe anul 1892 cu un cuprins variat și bogat. Amintim cu deosebită plăcere, că între autori de astădată figurează și doi Români. Dl. Dr. A. P. Alexi publică un tractat instructiv despre alcalinele dela Sân-Georgiu în Nord Ostul Transilvaniei și despre Flora acelei regiuni, ear' dl. Olimpiu Boiu ne întreține în mod plăcut cu descrierea unei excursiuni pe mun ele Șanta.

A apărut:

„Introducere în științele comerciale” în usul școalelor comerciale și pentru studiu particular. De Arseniu Vlaicu și Ioan C. Panțu, profesori la școala comercială din Brașov. Brașov, 1892.

Cartea costă 1 fl. 25 cr. împreună cu porto postal și se poate procura dela librăria N. I. Ciureu, Brașov.

A apărut:

Raportul camerei comerciale și industriale din Brașov despre situațiunea economică din circumscritiile ei în anul 1891. Brașov, 1892. Proprietatea și editura camerei comerciale și industriale din Brașov.

A apărut:

„Til Buhogindă Nădravénul”. Povestit în 35 de snoave cu 30 de chipuri. Prețul 26 cr. Editura librăriei Ciureu, Brașov.

A apărut:

Veacul al XVII-lea Limba și Literatura română. De Constantin Pop. Galați, tipografia I. Schenk, 1892.

În editura Ralian și Ignat Samitca din Craiova a apărut:

Dicționar latin român, cules după cei mai buni autori, de dl. Dem. I. Popilianu, licențiat în litere și filosofie, profesor de limba română și latină la liceul Carol I. din Craiova. Prețul unui volum este de 8 lei.

A apărut de sub presă:

„Deutsche Uebertragungen aus den auserlesenen Dichtungen des verstorbenen rumänischen poeten Michael Eminescu. Von Em. Grigorovitz. Se află de vânzare pe prețul de 3 lei la toate librăriile din Bucuresci.

Librăria Sococ & Comp., a scos de sub tipar: Concepția materialistă a Istoriei, conferință ce dl. C. Dobrogean Gherea a ținut-o la „cercul studiilor sociale” din Bucuresci.

Extrase din fol bisericesci și școlastice.

Posturi vacante:

— În protopresbiteratul Mercurei (archidieceasă), sînt de a se ocupa următoarele posturi de învățători:

Armeni cu salariu de 150 fl.

Sângătin cu sasar de 100 fl., cuartir și lemne.

Petițiunile sînt a se subșterne până în 3 Octombrie v. a. c. oficiului protopresbiterat gr.-or. în Mercurea.

— Un post de învățător la școala gr.-or. din Lăpușul-superior protopresbiteratul Dobrei (archidieceasă). Emolumentele sînt: salariu de 300 fl., cuartir liber și 10⁰ lemne din care se va încălzi și școala.

Petițiunile sînt a se subșterne până în 25 Septembrie v. a. c. oficiului protopresbiterat gr. oriental în Dobra.

Căendarul zilei.

12/24 Sept. 1892

Julian Mart. Autonom.

Gregorian: Gerhard.

Seară: 5.15, apune 5.17.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 23 Sept. n. 7 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 727.4)	Diferența din preajmă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
730.7	-1.5	+11.9	+27.6 +10.2	SO

Din țeară 23 Sept. n. 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul
			direcția
Budapesta	767	+12.3	—
Sătmăr	768	+16.2	NO 2
Cluj	767	+12.4	—
Orșova	769	+18.8	—
Arad	767	+17.1	O 2
Panciova	767	+17.4	V 2

Economice.

Licitațiunea publică de cai de ai statului. Comitetele centrală „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului” ne pune la dispozițiunea următorilor comunicat:

În conformitate cu emisul înaltului ministere r. u. de agricultură dto. 5. Septembrie a. c. nr. 49109 în 30 Septembrie și 1 Octombrie a. c. se vor vinde pe calea licitațiunii publice iepelile cu mânzi, iepelile tinere și caii supranumărari din hergheliile de stat (din Kisbér, Mezöhegyes, Bobelna, Făgăraș), mai departe în 7 și eventual 8 Octombrie armăsarii și caii.

Licitațiunea se va ține în Budapesta în localități numite „Tattersal” de pe Kerepesi ut, pe lângă următoarele condițiuni:

Licitațiunea se va începe în fiecare zi la 9 oare dimineața și cu o întrerupere de 1 oară la amiaza se continuă toată ziua.

Sub prețul de exclamațiune nu se va vinde nici un cal.

Ofertele se fac cu câte 10—100 fl.

Pentru fiecare cal cumpărat are a se răspunde pe lângă timbrul prescriș (Scala a III.), după cea dăntăiu 100 fl. 2 fl. bani de căpăstru, ear' după fiecare sută următoare sub același titlu câte 1 fl.

Prețul de cumpărare este a se răspunde imediat în bani gata pe lângă adeverință de primire, fără de care caii cumpărați nu se pot lua în primire.

Caii cumpărați au să fie depărtați de pe locul de licitațiune până Duminică în 2 respective 9 Octombrie seara, după care termin orice eventualitate cade în sarcina cumpărătorului.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 2 Sep'tembrie v. 1892.

Bach lui L. Dreifus & Co., grâu 1400 hect., 8 lei. Bach lui L. Dreifus & Co., grâu 2600 hect., 8 lei. V. P. Sasu lui M. Volt, grâu 950 hect., 7.90 lei. Frații Cucl. & Mih. lui L. & M. Feitler, grâu 3570 hect., 9.40 lei. U. I. Negroponte lui Weing. & Etling, grâu 1610 hect., 9.40 lei. Iacobsohn & So. lui G. Nicolopulo, orz 200 hect., 4.55 lei. L. Goldstein lui L. & M. Feitler, orz 100 v. 8 lei. P. Violato lui Erding, grâu 1950 hect., 10.20 lei. Bril. & Reivici lui I. Zoref, por. v. 20 v. 9.38 1/2 lei. N. V. Perlea lui Peiranu fils & Co., por. v. 13.200 hect., 7.60 lei. M. Portocăli lui L. & M. Feitler, orz 3300 hect., 5.15 lei. V. P. Sasu lui I. Milas & fii, grâu 480 hect., 10 lei. V. P. Sasu lui F. Carnevali, grâu 1000 hect., 11.90 lei. Chrisoveloni fr. lui Peiranu fils & Co., grâu 6850 hect., 9.85 lei. A. Carantino lui F. Carnevali, seacă 3650 hect., 8.05 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 23 Septembrie Grâu frumos 76 până 80 chilo fl. 1.90 până 5.50, grâu mestecat 72 până 74 chilo fl. 4.— până 4.60, seacă 70 până 72 chilo fl. 3.50 până 3.90, orz 62 până 66 chilo fl. 3.20 până 3.60, ovă 42 până 48 chilo fl. 1.90 până 1.40 cucuruz 70 până 74 chilo fl. 3.60 până 4.—, málaiu 78 până 82 chilo fl. 4.— până 4.50, cartofi 68 până 70 chilo fl. 1.10 până 1.30, séménță de cânepă 48 până 50 chilo fl. — până —, mazăre 76 până 80 chilo fl. 4.— până 4.50, linte 78 până 82 chilo fl. 6.— până 7.—, fasole 76 până 80 chilo fl. 3.10 până 4.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 15.— până 15.60, făină nr. 1 fl. 15.—, făină nr. 3 fl. 14.—, făină nr. 5 fl. 12.—, slănină 100 chilo fl. 52.— până 54.—, unsore de porc fl. 56.— până 58, sém brut 100 chilo fl. 20.— până 22.—, sém de lumină fl. 35.— până fl. 34.—, lumină turnate de sém fl. 38.— până fl. 40.—, săpun fl. 20 până 30.—, fén 100 chilo fl. 1.— până 1.40, cânepă fl. 32.— până 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.— până 3.25, spirit p. 100 L. % 55 până 57 cr., carne de vită chilo 50 cr. până 62, carne de vitel 40 până 50 cr., carne de porc 48 până 52 cr., carne de berbec 28.— până 31 cr., ouă 10 cu 20 până 22 cr.

Piața din Mediaș. Dela 23 Septembrie Grâu frumos hectolitru fl. 5.— până fl. 5.50, grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.40, seacă fl. 3.40 până fl. 3.50, cucuruz fl. 3.— până fl. 3.50, ovă fl. 1.80 până fl. 2.— orz fl. — până —, séménță de cânepă fl. — până fl. —, séménță de in fl. — până fl. —, fasole fl. 3.50 până fl. 3.75, mazăre fl. 3.50 până fl. 4.—, linte fl. — până fl. —, cartofi fl. 1.— până fl. 1.50 málaiu fl. 10.— până fl. —, sém brut 100 chilo fl. 20.— până fl. 22.—, lumină turnate de sém fl. 36.— până fl. 40, unsore de porc fl. 50 până 55, slănină fl. 48.— până fl. 52, cânepă fl. 30.— până 32.—, fén fl. 1.40 până 1.60, săpunul 100 buc. fl. 20 până 30 fl., spirit pro hectolitru fl. 55.— până 57, carne de vită chilo 52 până 56 cr., carne de vitel 48 cr. până 56 cr., carne de porc 48 până 52, carne de miel —, ouă 5 cu 10 cr.

Tirgul de rimător în Steinbruch. În 18 Septembrie n. s'au notat: unguresci bătrâni gri — cr. până — cr., unguresci gri tineri 45.— cr. până 46.— cr. de mijloc — cr. până — cr., ușori 47.— cr. până 48.— cr., marfă țerănească grea — cr. până — cr., de mijloc 44 1/2 cr. până 45 1/2 cr. ușori 46 1/2 cr. până 48.— cr., românesci, de Bakony, gri — cr. până — cr., transito gri — cr. până — cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sərbesci gri 41 cr. până 44 1/2 cr. transito de mijloc 45 1/2 cr. până 45 cr., transito ușori 46.— cr. până 46.— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 21 Sept. n. 1892.

Marfuri	Unitate	Prețul per 100 chilogr.	Unitate	Prețul per 100 chilogr.
		dela până		dela până
Grâu				
Băntăneș vechiu	74	—	75	7.45 7.55
Grâu dela Tisa	74	—	75	7.55 7.65
Grâu „Pesta”	74	—	75	7.50 7.60
Grâu dela Alba-Reg.	74	—	75	7.55 7.65
„Bacloa”	74	—	75	—
Grâu ung. de Nord	74	—	75	—
Sămânță, vechi ori nouă				
Soia				
Săcure	70—72	6.45 6.70		
Orz	60—62	5.80 5.50		
de vîrșă	62—64	5.70 6.20		
de bere	64—66	6.40 7.60		
Orza	89—41	5.55 5.85		
Cacuraz (porum)	bană	4.85 4.90		
de alt soi	78	4.80 4.85		
Mein		11.20 11.50		
Hrîșcă		—		
Grâu	de toam. de prim.	7.46 7.88		
Cucuraz	Sept.-Oct.	5.19 5.29		
Orza	Main.-Iun.	5.39 5.41		
	de prim.	11.70 11.80		
	Aug.-Sept.	—		
Produse agricole				
Soia				
Som. de trif.	Luceană ungurească	42.— 46		
„	roșie	52.— 56		
„	rașnat	51.— 52		
„	dela Pesta	52.50 53.—		
„	dela țeară	—		
„	avântată	48.50 44		
„	afornată	52.50 53.—		
„	—	36.50 36.50		
„	—	—		
Prune	slavon, nou	—		
„	băntăneș	21.50 22.—		
„	brută	—		
„	galbini strănărat	89.50 40		
„	de Rosenau	140. 141.		
„	brut	16.— 15.50		
„	Drejiște de spirt	19.— 19.00		

Cursul pieței din Sibiu.

Din 21 Septembrie n. 1892.

Hărțile-monetă română	Camp. 9.45	vînd. 9.52
Lire turcești	10.80	10.70
Imperiali	9.80	9.70
Ruble rusești	1.17	1.18

Bursa de Budapesta.

Din 21 Sept. n. 1892

Renta de aur ung.	6%	—
„ „ „	4%	112.61
„ „ „	5%	100.50
Imprumutul câilor ferate ung.		120.—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		118.—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		100.50
Bonuri rurale ung.		94.20
„ „ croato-slavone		96.50
Obligațiunile desp. regalilor		100.—
Imprumut cu premiu ung.		143.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		133.50
Renta de hărțile austriacă		96.50
„ de argint austriacă		96.25
„ de aur austriacă		116.50
Losurile austriace din 1880		151.—
Acțiunile băncii austro-ungare		995.—
„ „ de credit ung.		357.—
„ „ „ austr.		316.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred și economii „ Albina		101.—
Argintul		
Galbeni împărătești		5.87
Napoleon-d'ori		9.50
Mărci 100 imp. germane		53.70
Londra 100 Livres sterlingi.		119.60

Nr. 2832/1892. [4602] 2-2

Concurs.

Pentru ocuparea postului de notar în comuna mare Sibiel devenit vacant prin abdicare.

Cereri de competență instruite conform dispozițiilor legii se 'mi-se aștearnă cel mult până în 15 Octombrie a. c. st. n.

Emolumentele sînt: salar anual de 400 fl. și cuartir natural, pentru lucrări private taxele conform statutului comunal.

Seliște, în 16 Septembrie 1892.

Pretorul-suprem:
Lemény.

Curs de moșit.

Din partea direcțiunii institutului reg. ung. de moșit din Sibiu se publică deschiderea cursului gratuit de cinci luni la 1 Octombrie a. c. Primirea elevilor se face dela 1 până 15 Octombrie a. c. în strada Poplăcii nr. 27 pe lîngă prezentarea atestatului de moralitate și a extrasului de botez.

Femeile ingreniate se primesc pentru a naște în această clinică de moșit conform spațiului încăperii și vor fi acelea căutate, îngrijite și provădute gratuit cu toate rezerțele pe speșele ministerului reg. u. de culte și instrucțiune publică. Sibiu, 1 Septembrie 1892.

[4410] 3-3

Direcțiunea.

Pentru a face posibilă și persoanelor mai sărace din populațiunea rurală calificarea de moșe, direcțiunea dă cuartir gratuit la 10 cleva pentru durata cursului. Refectantele se se adreseze prin scrisoare sau în persoană la direcțiune strada Poplăcii (Quergerasse) nr. 27.

Prelegerile pentru cursul cu limba de propunere română se vor începe la 10 Octombrie a. c.

Doi învățăcei

se caută pentru
tipografia „Institutului Tipografic”
în Sibiu.

Moll's Seidlitz Pulver

(Pravuri-Seidlitz ale lui Moll).

Veritabil numai atunci, când fiecare șatulă este provădută cu marca de scutire și cu iscălitura lui A. Moll.

Efectul vindecător durabil al pravurilor-Seidlitz ale lui A. Moll contra celor mai cerbicioase boale de stomach și de pantece, sgăriuri și arsură de stomach, obstipație habituală, boale de ficat, congestiuni de sânge, hemoroidi și cele mai diferite boale femeiesci, au procurat acestui excelent mijloc de casă de mai multe decenii o răspândire ce mereu crește.

Prețul unei șatule originale sigilate 1 fl. v. a.

Falsificate se urmăresc judecătorește.

Moll's Franzbrantwein u Salz

(Vinars sărat și sare al lui Moll).

Veritabil numai atunci, când fiecare flacon poartă marca de scutire alui A. Moll și este închisă cu plomba „A. Moll”.

Vinarsul sărat al lui Moll este un mijloc popular bine cunoscut cu deosebire ca mijloc alinător de durere pentru frotare la podagră și reumatism și la alte urmări ale răcelii.

Prețul unui flacon original plombat 90 cr.

Moll's Salicyl-Mundwasser.

(Apă de gură de salicil alui Moll).

(Basată pe natron cu acid de salicil).

Curățind zilnic gura este cu deosebire importantă pentru copii de orice etate și pentru oameni mari, căci asigură conservarea dinților sănătoși și scutesce de durere de dinți.

Prețul unui flacon provădut cu marca de scutire alui A. Moll 60 cr.

Expediția principală prin

Farmacistul A. MOLL, furnisor de curte imp. și regesc,
Viena, Tuchlauben 9.

Comande din provincie se efectuează zilnic prin rambursă postală.

În depozite se se ceară expres preparatele provădute cu iscălitura și marca de scutire alui A. Moll.

Depozite în Sibiu:

La farmacistii Carol Herzberg și C. Müller.

Călindarul Poporului

pe anul 1893

va eși de sub presă peste vreo câteva zile. El se distinge și de astădată prin un euprins bogat.

Prețul 20 cr.

Comande se primesc de toate librăriile și de

„Institutul Tipografic” în Sibiu.

Legea veterinară.

Prin articolul de lege VII. din 1888 s'au regulat în patria noastră afacerile veterinare. Nu numai fiecare proprietar de vite are trebuință de cunoscința dispozițiilor acestei legi, dar și toate primăriile comunale. Aci se regulează toate afacerile cu pasapoarte, cu tirgurile de vite, cu boalele contagioase etc. etc. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a publicat o explicațiune populară a acestei legi. Reuniunea agricolă română din Sibiu s'a îngrijit pentru traducerea acelei broșuri în limba română, care poartă titlul:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoscințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. VIII.).

Broșura costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1892.

Budapesta—Predeal

Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat
10.—	8.05	8.05	2.15	pl. Viena . . . sos.	3.—	1.55	3.—	7.20	6.20
8.25	2.10	3.20	5.50	↓ Budapesta . . . ↑	6.20	7.30	6.35	1.50	8.40
11.38	4.14	6.50	9.22	↓ Szolnok . . . ↑	2.55	5.23	3.31	11.46	4.47
2.12	5.53	11.53	12.57	↓ P-Ladány . . . ↑	12.06	3.46	1.16	10.05	2.24
3.53	7.08	12.05	1.50	↓ Oradea-mare (pl. Tr. de persoane)	2.25	11.04	8.43	12.09	5.12
4.—	7.15	2.24	2.19	↓ Mező-Telek . . . ↑	2.18	10.44	8.38	11.51	5.12
4.30	7.43	1.02	3.03	↓ Rév . . . ↑	1.52	10.07	8.13	11.17	5.12
5.22	8.18	2.14	3.46	↓ Bratca . . . ↑	9.30	10.42	8.11	11.17	5.12
5.45	8.41	2.50	4.07	↓ Bucia . . . ↑	1.26	9.10	7.47	10.28	5.12
6.05	8.51	3.18	4.16	↓ Ciucia . . . ↑	8.51	10.06	8.51	10.06	5.12
6.31	9.07	3.54	4.53	↓ Huiedin . . . ↑	3.53	8.25	7.08	9.51	5.12
7.12	9.37	4.52	5.32	↓ Stana . . . ↑	2.58	12.47	7.47	6.39	9.12
7.29	9.56	5.16	5.48	↓ Agիրiș . . . ↑	2.20	12.17	7.28	6.58	9.12
7.49	10.16	5.47	6.08	↓ Ghirbău . . . ↑	1.46	7.02	6.07	8.20	9.12
8.01	10.37	6.08	6.24	↓ Nădău . . . ↑	1.18	6.47	5.48	8.11	9.12
8.14	10.57	6.30	6.39	↓ Cluj . . . ↑	12.50	6.29	5.43	8.11	9.12
8.29	11.10	6.57	6.59	↓ Apahida . . . ↑	12.17	11.01	6.08	5.25	7.40
8.46	11.26	7.14	7.16	↓ Ghirși . . . ↑	10.45	5.14	4.48	6.52	7.40
9.03	11.42	7.31	7.33	↓ Cucerdea . . . ↑	4.45	4.28	6.34	5.26	7.40
10.08	12.50	10.21	7.34	↓ Uioara . . . ↑	9.23	3.18	3.—	5.26	7.40
10.57	1.25	11.09	7.57	↓ Vințu-de-sus . . . ↑	8.54	2.31	2.08	4.52	7.40
10.56	1.43	11.17	8.00	↓ Aind . . . ↑	2.18	2.—	2.34	4.28	7.40
11.04	1.52	11.26	8.12	↓ Teiuș . . . ↑	2.05	1.51	4.28	4.07	7.40
11.28	2.18	11.54	8.22	↓ Crăciunel . . . ↑	8.24	1.35	1.23	3.47	7.40
11.45	2.40	12.18	8.38	↓ Blaj . . . ↑	8.07	1.08	12.45	3.47	7.40
12.13	2.58	12.58	8.43	↓ Micăsasa . . . ↑	8.—	12.28	2.49	2.49	7.40
12.44	3.14	1.34	9.14	↓ Copșa-mică . . . ↑	11.57	2.27	2.19	1.39	7.40
12.59	3.29	1.49	9.29	↓ Medias . . . ↑	7.31	11.42	2.19	1.39	7.40
1.35	3.44	1.64	9.44	↓ Elisabetopol . . . ↑	11.06	1.06	1.39	1.39	7.40
1.51	3.59	1.79	9.59	↓ Sighișoara . . . ↑	6.57	10.47	1.18	1.18	7.40
2.12	4.14	1.94	10.14	↓ Hășfalău . . . ↑	6.55	10.31	1.23	1.23	7.40
2.31	4.29	2.09	10.29	↓ Homorod . . . ↑	6.42	10.09	1.23	1.23	7.40
3.04	4.44	2.24	10.44	↓ Agostonfalva . . . ↑	6.21	9.31	1.23	1.23	7.40
3.46	4.59	2.39	10.59	↓ Apatia . . . ↑	5.54	8.58	1.19	1.19	7.40
4.04	5.14	2.54	11.14	↓ Feldioara . . . ↑	5.34	8.23	1.19	1.19	7.40
5.26	5.29	2.69	11.29	↓ Brașov . . . ↑	4.29	6.56	1.19	1.19	7.40
6.10	5.44	2.84	11.44	↓ Timiș . . . ↑	3.56	6.09	1.19	1.19	7.40
6.41	5.59	2.99	11.59	↓ Predeal . . . ↑	3.40	5.42	1.19	1.19	7.40
7.17	6.14	3.14	12.14	↓ București . . . ↑	3.19	5.07	1.19	1.19	7.40
8.—	6.29	3.29	12.29		2.48	4.20	1.19	1.19	7.40
	6.44	3.44	12.44		10.17	2.18	6.58		
	6.59	3.59	12.59		9.41	1.42	5.57		
	7.14	4.14	1.14		9.12	1.12	5.16		
	7.29	4.29	1.29		4.45	7.40	8.50		

Murș-Ludos—Bistrița

4.—	↓ Murș-Ludos . . . ↑	7.21
6.48	↓ Tagu-Budatelic . . . ↑	4.15
9.59	↓ Bistrița . . . ↑	1.16

Nota: Oarele însemnate în stînga stațiilor sînt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numeri încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Budapesta, gara de vest — Rușava — Vercerova

Orient. Express	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren mixt	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Orient. Express	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane
9.06	11.—	9.—	9.15	pl. Viena . . . sos.	2.45	2.45	3.16	7.05	6.35		
Vineri	8.25	2.35	6.30	↓ Budapesta . . . ↑	8.15	9.14	10.27	1.20	8.50		
1.55	10.25	3.50	8.51	↓ Cegléd . . . ↑	5.50	6.48	12.05	6.47	12.05		
5.12	1.46	5.56	12.28	↓ Seghedin . . . ↑	1.50	7.18	9.57	3.05	6.27		
5.18	2.12	6.02	12.52	↓ Timișoara . . . ↑	1.15	10.40	7.07	9.49	2.31		
7.11	5.20	7.59	4.21	↓ Topoloveț . . . ↑	9.50	5.50	5.13	7.50	11.20		
7.17	6.15	8.25	5.25	↓ Lugo . . . ↑	9.20	5.07	7.42	3.28	6.54		
8.25	7.35	9.14	6.25	↓ Caransebeș . . . ↑	8.15	6.27	12.57	1.56	6.27		
10.25	9.45	7.10	12.34	↓ Terego . . . ↑	7.35	6.31	5.39	11.05	5.39		
10.41	8.23	3.30	5.21	↓ Mehadia . . . ↑	5.20	5.50	5.13	7.50	11.20		
11.38	9.34	5.21	7.23	↓ Băile-Herculane . . . ↑	3.53	12.53	3.21	5.14	4.40		
10.49	7.23	7.36	7.36	↓ Toplet . . . ↑	3.40	3.24	3.08	4.52	4.40		
12.52	10.58	11.11	7.58	↓ Rușava . . . ↑	3.24	3.05	12.24	2.51	4.15		
1.02	11.11	8.24	8.24	↓ Vercerova . . . ↑	3.05	12.18	2.19	2.10	4.08		
1.19	11.29	2.10	2.10	↓ București . . . ↑	2.35	12.10	2.10	2.10	4.08		
12.09	1.35	2.10	2.10		2.26						
10.55	1.40										

Budapesta—Arad—Teiuș

Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
10.—	8.05	2.15	pl. Viena . . . sos.	6.20	7.20	3.—	
8.10	1.56	9.30	↓ Budapesta . . . ↑	7.25	1.20	5.50	
11.04	4.02	1.05	↓ Szolnok . . . ↑	4.15	11.15	2.21	
3.45	6.57	5.24	↓ Arad . . . ↑	11.18	8.20	9.05	
4.30	2.34	5.46	↓ Glogovaț . . . ↑	10.46	7.20	8.40	
4.42	2.34	5.57	↓ Győrök . . . ↑	10.34	7.01	8.30	
5.03	3.34	6.19	↓ Pauliș . . . ↑	10.11	6.20	8.08	
5.14	3.58	6.30	↓ Radna-Lipova . . . ↑	9.58	5.50	7.57	
5.32	4.20	6.48	↓ Conop . . . ↑	9.41	5.28	7.46	
5.50	4.38	7.12	↓ Bézava . . . ↑	9.10	5.17	7.17	
6.12	4.56	7.27	↓ Soborșin . . . ↑	8.54	5.02	7.02	
6.58	5.07	7.37	↓ Zam . . . ↑	8.03	4.53	6.24	
7.26	5.35	7.52	↓ Gurasada . . . ↑	7.28	4.42	5.53	
7.52	5.53	8.07	↓ Iliu . . . ↑	7.—	4.31	5.28	
8.08	6.08	8.18	↓ Branicica . . . ↑	6.49	4.20	5.17	
8.26	6.26	8.36	↓ Deva . . . ↑	6.24	4.09	4.55	
8.52	6.52	8.62	↓ Simeria (Piski) . . . ↑	5.59	3.58	4.33	
10.—	7.19	9.30	↓ Orăștie . . . ↑	5.43	3.47	4.17	
10.25	7.34	9.45	↓ Jibot . . . ↑	5.28	3.30	3.90	
10.44	7.53	9.54	↓ Vințu-de-jos . . . ↑	5.13	3.15	3.03	
11.16	8.11	10.02	↓ Alba-Iulia . . . ↑	4.58	2.58	2.36	
11.44	8.39	10.30	↓ Teiuș . . . ↑	4.40	2.19	2.19	
12.06	8.57	10.48		3.40	1.39		
12.28	9.15	10.56		3.04			

Copșa-mică—Sibiu

3.—	10.57	7.10	pl. Copșa-mică sos.	9.34	6.20	12.05
3.31	11.21	7.43	↓ Șeica-mare . . . ↑	9.05	5.59	11.40
4.15	11.56	8.27	Loamneș . . .	8.80	5.32	11.09
4.46	12.22	8.59	Oca	8.02	5.09	4.09 10.43
5.10	12.40	9.23	sos. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35 10.17